

WYROK

Warszawa, dnia 7 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Emilia Garbala

Protokolant: Tomasz Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 września 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27 lipca 2026 r. przez wykonawcę **Roche Diagnostics Polska sp. z o.o., ul. Domaniewska 28, 02-672 Warszawa,**

w postępowaniu prowadzonym przez: **Miejski Szpital Zespolony w Olsztynie, ul. Niepodległości 44, 10-045 Olsztyn,** przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego: **ABBOTT Laboratories Poland sp. z o.o., ul. Postępu 21b, 02-676 Warszawa,**

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego, i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 3699/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – Miejski Szpital Zespolony w Olsztynie, ul. Niepodległości 44, 10-045 Olsztyn, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia pn. „Dostawa odczynników i materiałów laboratoryjnych wraz z dzierżawą analizatorów”, numer referencyjny: DZP-382-8/26 Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 20.04.2026 r., nr 76/2026 269538-2026.

W dniu 27.07.2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wykonawcy Roche Diagnostics Polska sp. z o.o., ul. Domaniewska 28, 02-672 Warszawa (dalej: „Odwołujący”), w którym Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) w zw. z art. 107 ust. 2 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Abbott w Części 1, podczas gdy wykonawca ten nie złożył w przewidzianym terminie wymaganych przedmiotowych środków dowodowych potwierdzających spełnianie wymagań określonych przez Zamawiającego w opisie przedmiotu zamówienia, a w szczególności poprzez przedłożenie przedmiotowych środków dowodowych, które potwierdzają niezgodność przedmiotu oferty z warunkami zamówienia i które nie podlegały uzupełnieniu w myśl art. 107 ust. 2 ustawy a w konsekwencji przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców,

2) art. 226 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 w zw. z art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp poprzez zaniechanie poprawienia omyłki w ofercie Odwołującego, co prowadziło do bezpodstawnego odrzucenia jego oferty w Części 1, podczas gdy nie zawiera ona błędu w obliczeniu ceny, a przez to przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.

W związku z tym Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu w Części 1,

2) unieważnienia odrzucenia oferty Odwołującego w Części 1,

3) powtórzenia czynności badania i oceny ofert w postępowaniu poprzez:

a) odrzucenie oferty Abbott w Części 1,

b) dokonanie poprawy omyłki w ofercie Odwołującego poprzez zastosowanie w pozycji 43 formularza cenowego stanowiącego załącznik nr 2 do SWZ (ASLO Gen2, nr kat. 0.) w sekcji BIOCHEMIA stawki podatku VAT w wysokości 8%.

W dniu 31.07.2026 r. wykonawca ABBOTT Laboratories Poland sp. z o.o. ul. Postępu 21b, 02-676 Warszawa (dalej: „Przystępujący”) zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego i przedstawił swoją argumentację wnosząc o oddalenie odwołania. Izba stwierdziła, że przystąpienie zostało dokonane skutecznie.

Pismem z dnia 10.08.2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie. W dniu 03.09.2026 r. Przystępujący przekazał wnioski dowodowe.

Podczas rozprawy Strony i Przystępujący podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny.

Przedmiotem zamówienia jest dostawa odczynników i materiałów laboratoryjnych wraz z dzierżawą analizatorów. Przedmiot zamówienia został podzielony na 6 części, niniejsze postępowanie odwoławcze dotyczy części nr 1.

W rozdziale VIII ust. 1 pkt 1 specyfikacji warunków zamówienia (dalej: „SWZ”) Zamawiający żądał jako przedmiotowych środków dowodowych: „Folderu/katalogu/ lub kart charakterystyki, zawierającego opis - specyfikację oferowanego przedmiotu zamówienia wraz z numerami katalogowymi oraz wymaganymi normami (jeżeli dotyczy), który potwierdza spełnianie wymagań opisanych w formularzu cenowym - załączniku nr 2 do SWZ”. Zamawiający wskazał też, że „wezwe Wykonawców do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 w przypadku stwierdzenia braku w ofercie żądanych dokumentów, analogicznie do dyspozycji art. 107 ust 2 ustawy pzp”.

Przystępujący złożył ofertę wraz z Formularzem parametrów wymaganych (zał. 3 do SWZ), w którym dla parametrów sortera: „maksymalne wymiary: szer. x gł. x wys.: 135 cm x 120 cm x 180 cm” wpisał: „TAK”. Jednocześnie dołączył do oferty jako przedmiotowy środek dowodowy kartę katalogową sortera FLEX 900, w której podano jego wymiary: „Wymiary (szer. x gł. x wys.): 85 x 125 x 165 cm, 112 x 125 x 165 cm wraz z obrotowym panelem dotykowym PC”.

W dniu 01.07.2026 r. Zamawiający, na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących rozbieżności w zakresie głębokości sortera: wymagano maksymalnie 120 cm, Przystępujący oświadczył, że wymóg ten spełnia, ale z karty katalogowej wynika, że głębokość wynosi 125 cm.

W dniu 03.07.2026 r. Przystępujący wyjaśnił, że: „W złożonej ofercie Wykonawca Abbott zaoferował system Flex 900 firmy Sarstedt, w skład którego wchodzi rozwiązanie modułowe, które może być skonfigurowane w zależności od potrzeb użytkownika. System może obejmować między innymi moduł identyfikacji próbek ID (sorter) oraz opcjonalny moduł odkorkowywania probówek (Decapper/DC) i moduł ponownego zamykania probówek (Recapper/RC).

Postawione przez Zamawiającego wymagania dotyczyły dostawy sortera wyposażonego w funkcję sortowania oraz wybiórczego odkorkowywania probówek, natomiast nie obejmowały modułu ponownego zamykania probówek. W związku z tym oferta Abbott obejmuje konfigurację odpowiadającą wymaganiom SWZ, tj. sorter Flex 900 ID wraz z modułem odkorkowywania (Decapper/DC).

Rozbieżność wskazana w wezwaniu wynika z interpretacji wymiarów przedstawionych w materiałach producenta. Dane zamieszczone w karcie katalogowej dotyczą platformy Flex 900, która może być rozbudowywana o dodatkowe opcjonalne moduły. Tym samym wymiary odnoszące się do różnych konfiguracji systemu nie powinny być utożsamiane z wymiarami konfiguracji zaoferowanej w niniejszym postępowaniu.

Na potwierdzenie spełnienia wymagań Zamawiającego przedkładamy w załączeniu kartę katalogową producenta Sarstedt, z której wynika, że wymiary samego modułu sortera Flex 900 wynoszą: 1250 × 1120 × 1650 mm (szer. × gł. × wys.) wraz z panelem operatorskim.

Dodatkowo wyjaśniamy, że moduł odkorkowywania probówek (Decapper/DC), wymagany przez Zamawiającego i zaoferowany przez Wykonawcę, jest modułem instalowanym z tyłu urządzenia, wpływającym wyłącznie na jego głębokość. Pomimo zastosowania modułu odkorkowującego, całkowita głębokość zaoferowanego systemu nie przekracza wymaganych przez Zamawiającego 120 cm.

Na potwierdzenie powyższego firma Sarstedt Sp. z o.o., będąca oficjalnym i wyłącznym dystrybutorem sorterów serii Flex 900 na rynku polskim, złożyła oświadczenie potwierdzające, że głębokość sortera DC 900 Flex ID, wyposażonego w moduł odkorkowywania (DC), nie przekracza 120 cm. W konsekwencji należy stwierdzić, że zaoferowany sorter DC 900 Flex ID, w konfiguracji objętej ofertą, tj. wraz z modułem odkorkowywania, spełnia wszystkie wymagania funkcjonalne i techniczne określone przez Zamawiającego w SWZ, w tym wymagania dotyczące maksymalnych wymiarów urządzenia”.

Do ww. wyjaśnień Przystępujący dołączył:

- oświadczenie Sarstedt sp. z o.o.: „Firma Sarstedt Sp. z o.o. jako oficjalny i jedyny dystrybutor sorterów serii 900 Flex potwierdza, że głębokość sortera DC 900 Flex ID to mniej niż 120 cm. Na potwierdzenie tego oświadczenia dołączamy ulotkę 900 FLEX – Data Sheet, która jest dostępna publicznie pod adresem: [_flex_900_v1_4&i=108035](#)”;
- ulotkę sortera Flex 900, w której wskazano m.in.: „Wymiary z wyświetlaczem: 1250 × 1120 × 1650 mm”.

W dniu 06.07.2026 r. Zamawiający wezwał Przystępującego, na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp, do uzupełnienia:

- Folderu/katalogu/ lub kart charakterystyki, zawierającego wymiary modułu odkorkowywania probówek (Decapper/DC) oraz
- Folderu/katalogu/ lub kart charakterystyki, zawierającego wymiary sortera Flex 900 łącznie z modułem odkorkowywania probówek (Decapper/DC).

Zamawiający bez powyższych informacji nie jest w stanie stwierdzić zgodności wymiarów sortera z modułem odkorkowywania probówek (Decapper/DC) z wymogami SWZ”.

W dniu 08.07.2026 r. Przystępujący poinformował, że „wymagane informacje dotyczące wymiarów oferowanego urządzenia zostały przedstawione w załączonej karcie katalogowej. Karta katalogowa Sorter + Decapper zawiera wymiary kompletnej konfiguracji Flex 900 wyposażonej w moduł odkorkowywania probówek DC (Decapper). Z rysunku wymiarowego konfiguracji Flex 900 + Decapper wynika, że całkowite wymiary urządzenia wynoszą:

- szerokość: 850 mm (wymiar sortera)
- szerokość: 1250 mm (wymiar z maksymalnie rozłożonym wyświetlaczem)
- głębokość: 1120 mm (wymiar sortera wraz z wbudowanym decapperem)
- wysokość: 1650 mm.

Wymiary te są również zgodne z ulotką producenta złożoną wraz z wyjaśnieniami 3 lipca 2026”.

Do ww. pisma Przystępujący dołączył rysunek sortera Flex 900, na którym zaznaczono wymiar głębokości jako 1120 mm.

Niezależnie od powyższego Odwołujący złożył ofertę wraz Formularzem cenowym (zał. 2 do SWZ), w którym w poz. 43 dotyczącej ASO zaoferował ASLO Gen2, 200T, cobas c pack green za cenę jednostkową netto – 446 zł z podatkiem VAT – 23%.

W dniu 23.06.2026 r. Zamawiający, na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, wezwał Odwołującego do złożenia wyjaśnień w zakresie zastosowania w ww. pozycji stawki 23% VAT: „Z ogólnodostępnej dokumentacji producenta (ulotka dostępna na stronie Roche) wynika jednoznacznie, że oferowany odczynnik stanowi wyrób medyczny przeznaczony do diagnostyki *in vitro*, co potwierdza m.in. zapis: „Test *in vitro* do ilościowego immunologicznego oznaczania antystreptolizyny O w surowicy i osoczu ludzkim...”, a także wskazanie, iż test ten służy diagnostyce zakażeń paciorkowcowych u pacjentów. (...) W konsekwencji dla tego rodzaju wyrobów właściwa jest obniżona stawka VAT w wysokości 8%. Zastosowanie przez Wykonawcę stawki 23% pozostaje więc niezgodne z rzeczywistym statusem i przeznaczeniem produktu”.

W dniu 26.06.2026 r. Odwołujący odpowiedział, że: „Jak stwierdził Zamawiający w ww. wezwaniu z ogólnodostępnej dokumentacji producenta (ulotka dostępna na stronie Roche) wynika jednoznacznie, że oferowany odczynnik stanowi wyrób medyczny przeznaczony do diagnostyki *in vitro*, (...) a także wskazanie, iż test ten służy diagnostyce zakażeń paciorkowcowych u pacjentów. Jak również zauważył Zamawiający - powyższe wskazuje, że przedmiotowy odczynnik spełnia definicję wyrobu medycznego do diagnostyki *in vitro* dopuszczonego do obrotu, a jego przeznaczenie ma charakter *stricte* kliniczny, a w konsekwencji dla tego rodzaju wyrobów właściwa jest obniżona stawka VAT w wysokości 8%. Z powyższego wynika, że Zamawiający narzucił w SWZ oferowanie wyrobów medycznych, a tym samym, oczywistą w takich sytuacjach, stawkę VAT na poziomie 8%. Nie została ona wprost wskazana w dokumentach zamówienia, niemniej jest naturalnym dla wykonawców wyborem. Przyjęte w ofercie Roche Diagnostics Polska 23% stanowi omyłkę, która w zaistniałych okolicznościach podlega poprawieniu na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp. (...) Jednocześnie na wypadek gdyby Zamawiający uznał, że poprawienie oferty jest niemożliwe, to z ostrożności podnosimy, że stawka 23% jako podstawowa na gruncie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, może być zawsze zastosowana, albowiem wszystkie inne stawki (obniżone) są obiektywnym prawem, a nie obowiązkiem. Podatnik nie musi ich stosować i ma prawo wystawić fakturę ze stawką podstawową (np. 23%), nawet jeśli jest to rezultatem omyłki”.

W dniu 16.07.2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. W uzasadnieniu odrzucenia Zamawiający wskazał:

„W pozycji 43 formularza cenowego (parametr ASO – ASLO Gen2, nr kat. 0.) Wykonawca Roche Diagnostics Polska Sp. z o.o. zastosował stawkę VAT w wysokości 23%, podczas gdy charakter oferowanego produktu wskazuje, iż powinien on zostać objęty stawką obniżoną. Z ogólnodostępnej dokumentacji producenta (ulotka dostępna na stronie Roche) wynika jednoznacznie, że oferowany odczynnik stanowi wyrób medyczny przeznaczony do diagnostyki *in vitro*, co potwierdza m.in. zapis: „Test *in vitro* do ilościowego immunologicznego oznaczania antystreptolizyny O w surowicy i osoczu ludzkim...”, a także wskazanie, iż test ten służy diagnostyce zakażeń paciorkowcowych u pacjentów.

Powyższe wskazują, że przedmiotowy odczynnik spełnia definicję wyrobu medycznego do diagnostyki *in vitro* dopuszczonego do obrotu, a jego przeznaczenie ma charakter *stricte* kliniczny. W konsekwencji dla tego rodzaju wyrobów właściwa jest obniżona stawka VAT w wysokości 8%. Zastosowanie przez Wykonawcę stawki 23% pozostaje więc niezgodne z rzeczywistym statusem i przeznaczeniem produktu.

Błąd w obliczeniu ceny lub kosztu Zamawiający uznał jako błąd wynikający z nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a nie z wadliwie wykonanych działań rachunkowych (matematycznych). Z powyższego względu za klasyczny błąd w obliczeniu ceny zarówno w poprzednim, jak i obecnym stanie prawnym, uznaje się przyjęcie przez wykonawcę do wyliczenia ceny oferty niewłaściwej stawki podatku VAT. Takiego błędu nie można poprawić, a jego konsekwencją jest

obowiązek odrzucenia oferty”.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska Stron i Przystępującego złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy, zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp.

Ponadto Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowaną czynności Zamawiającego. W szczególności Izba nie zgodziła się z argumentacją Przystępującego, w myśl której Odwołujący nie ma interesu we wniesieniu odwołania, ponieważ zaoferował taki sam sorter i złożył taki sam przedmiotowy środek dowodowy jak Przystępujący, co oznacza, że nawet w przypadku uwzględnienia odwołania przez Izbę Zamawiający i tak będzie musiał odrzucić ofertę Odwołującego. Należy zauważyć, że zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą Izby, interes odwołującego ocenia się na dzień wniesienia przez niego odwołania, a w tym dniu oferta Odwołującego nie była odrzucona z powodu parametrów sortera. Oznacza to, że potencjalne działania Zamawiającego takie jak np. ewentualne odrzucenie oferty odwołującego z powodu jakiejś jej wady niestwierdzonej jeszcze przed wniesieniem odwołania, nie mają znaczenia dla istnienia jego interesu w danej sprawie. Skoro zatem Izba ocenia interes Odwołującego na dzień wniesienia odwołania w kontekście okoliczności mających wówczas miejsce, to argumentacja Przystępującego odnosząca się do zdarzeń przyszłych i potencjalnych nie mogła być uznana za zasadną. Dlatego Izba nie znalazła podstaw do oddalenia odwołania z powodu braku interesu w jego wniesieniu.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 i 2 ustawy Pzp:

1. Jeżeli zamawiający żąda złożenia przedmiotowych środków dowodowych, wykonawca składa je wraz z ofertą.
2. Jeżeli wykonawca nie złożył przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne, zamawiający wzywa do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, o ile przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia.

Zgodnie z art. 223 ust. 1 i 2 ustawy Pzp:

1. W toku badania i oceny ofert zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert oraz przedmiotowych środków dowodowych lub innych składanych dokumentów lub oświadczeń. Niedopuszczalne jest prowadzenie między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 187, dokonywanie jakiejkolwiek zmiany w jej treści.

2. Zamawiający poprawia w ofercie:

- 1)oczywiste omyłki pisarskie,
- 2)oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek,
- 3)inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty,

- niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c), pkt 5 i pkt 10 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:

- 2)c) została złożona przez wykonawcę, który nie złożył w przewidzianym terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub podmiotowego środka dowodowego, potwierdzających brak podstaw wykluczenia lub spełnianie warunków udziału w postępowaniu, przedmiotowego środka dowodowego, lub innych dokumentów lub oświadczeń,

- 5) jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia,

- 10) zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu.

Zarzut dotyczący oferty Odwołującego – art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp.

Odwołujący złożył ofertę wraz z Formularzem cenowym (zał. nr 2 do SWZ), w którym w poz. 43 wpisał stawkę podatku VAT 23%. Nie jest sporne w niniejszej sprawie, że poz. 43 dotyczyła wyrobu medycznego, dla którego właściwą stawką jest stawka 8% VAT. Tym samym Odwołujący dopuścił się w swojej ofercie błędu, który uznawany jest za klasyczny błąd w obliczeniu ceny skutkujący odrzuceniem oferty w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp.

Odwołujący domaga się jednak uznania, że doszło w tym przypadku do tzw. innej omyłki, o której mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Należy jednak zauważyć, że poprawienie omyłki w myśl ww. przepisu wymaga spełnienia następujących przesłanek:

- błąd, którego dopuścił się wykonawca, musi mieć charakter omyłki,
- omyłka ta musi polegać na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia,
- omyłka nie może powodować istotnych zmian w treści oferty.

W niniejszej sprawie nie jest spełniona druga z wymienionych przesłanek, ponieważ wskazanie stawki 23% nie jest niezgodne z jakimkolwiek postanowieniem dokumentów zamówienia. Stąd też nie można w tej sprawie stwierdzić omyłki, o której mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Tak też stwierdziła Izba m.in. w wyroku z dnia 01.02.2024 r. o sygn. akt

KIO 79/24: „Z błędem w obliczeniu ceny będziemy mieć zatem do czynienia w sytuacji przyjęcia przez wykonawcę niewłaściwych danych, wynikających przykładowo z nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego, czy też określenia w ofercie nieprawidłowej stawki podatku VAT, jeżeli brak jest ustawowych przesłanek wystąpienia omyłki. W wypadku wskazania w specyfikacji warunków zamówienia stawki podatku VAT właściwej dla danego przedmiotu zamówienia, rola zamawiającego sprowadza się do weryfikacji złożonych ofert pod tym kątem i ewentualnego rozważenia zastosowania art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp, jeśli zaistnieją ku temu przesłanki. Inaczej jest, gdy zamawiający stawki podatku nie wskazał w treści specyfikacji. W takiej sytuacji to na wykonawcach spoczywa obowiązek ustalenia prawidłowej stawki podatku VAT, co w żadnej mierze nie oznacza, iż zamawiający zwolniony jest z obowiązku weryfikacji prawidłowości zastosowanych przez wykonawców stawek podatku VAT pod kątem zaistnienia podstawy odrzucenia oferty, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp”.

Izba nie podziela przy tym argumentacji Odwołującego, zgodnie z którą skoro nie ma wątpliwości, że poz. 43 Formularza cenowego dotyczy wyrobu medycznego, to w istocie Zamawiający pośrednio narzucił stawkę 8% VAT i dlatego można uznać, że doszło do omyłki poprawialnej w trybie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Należy zauważyć, że w żadnym miejscu dokumentów zamówienia Zamawiający nie wskazał stawki podatku VAT, a sam fakt, że poz. 43 dotyczy wyrobu medycznego nie oznacza, że stawka ta została w jakikolwiek sposób narzucona. Niezgodność z dokumentami zamówienia nie może być domniemywana czy pośrednio wyinterpretowywana z jakichś ich postanowień. Tym samym jeśli Zamawiający nie wskazał stawki podatku VAT, to nie można z opisu dostawy wywodzić, że w istocie została ona wskazana, a wręcz narzucona. W niniejszej sprawie, jak już wyżej wskazano, stawka podatku nie została przez Zamawiającego podana, dlatego nie zachodzi niezgodność oferty z dokumentami zamówienia i nie zachodzi podstawa zastosowania art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp w celu poprawienia omyłki.

Nie ma także znaczenia fakt, że Odwołujący wskazał w ofercie stawkę wyższą (23%) niż właściwa (8%), ponieważ błąd w obliczeniu ma miejsce bez względu na to, czy wadliwa stawka podatku VAT jest stawką za niską czy za wysoką. Brak naruszenia w tym wypadku przepisów podatkowych nie oznacza braku błędu w obliczeniu ceny w myśl przepisów o zamówieniach publicznych.

Reasumując, w niniejszej sprawie Odwołujący dopuścił się w ofercie klasycznego błędu w obliczeniu ceny, jakim jest wskazanie niewłaściwej stawki podatku VAT i nie zachodzą podstawy do poprawienia tego błędu jako tzw. innej omyłki w trybie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Dlatego oferta Odwołującego zasadnie została odrzucona w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp.

Zarzuty dotyczące oferty Przystępującego – art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) i pkt 5 ustawy Pzp.

Odwołujący postawił w odwołaniu zarzut dotyczący zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego z powodu niezłożenia przez niego przedmiotowego środka dowodowego potwierdzającego wymaganą głębokość sortera, ponieważ w dołączonej do oferty karcie katalogowej wskazano głębokość 125 cm, podczas gdy wymagana była głębokość maks. 120 cm. Należy jednak zgodzić się z Przystępującym, że w rozdziale VIII ust. 1 pkt 1 SWZ Zamawiający żądał przedłożenia przedmiotowych środków dowodowych na potwierdzenie spełniania „wymagań opisanych w formularzu cenowym - załączniku nr 2 do SWZ”. Tymczasem wymóg dotyczący wymiarów sortera został opisany w załączniku nr 3 do SWZ, tj. w Formularzu parametrów wymaganych. Są to dwa różne dokumenty składane przez wykonawców wraz z ofertą i nie można ich utożsamiać.

Izba nie wyklucza przy tym, że wskazanie przez Zamawiającego załącznika nr 2, zamiast załącznika nr 3 w ww. ust. 1 pkt 1 rozdziału VIII SWZ było omyłką (zwłaszcza przebieg postępowania, w tym wezwanie skierowane do Przystępującego w dniu 06.07.2026 r. w trybie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp nasuwa takie przypuszczenie), jednak nie zmienia to faktu, że w SWZ wyraźnie wskazano Formularz cenowy - załącznik nr 2 do SWZ. Zatem nawet jeśli intencją Zamawiającego było żądanie przedmiotowych środków dowodowych w celu potwierdzenia wymagań zawartych w Formularzu parametrów wymaganych (zał. nr 3), faktem pozostaje, że zgodnie z SWZ środki te były wymagane jedynie w celu potwierdzenia wymagań zawartych w Formularzu cenowym (zał. nr 2). Dla ustalenia reguł i wymagań obowiązujących w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego nie mają bowiem znaczenia intencje Zamawiającego, czy ewentualne omyłki jakich mógł się on dopuścić przygotowując dokumenty zamówienia. Dla ustalenia ww. reguł i wymagań znaczenie ma treść dokumentów zamówienia, która po upływie terminu składania ofert jest wiążąca zarówno dla zamawiającego, jak i dla wykonawców. Powyższe wynika przede wszystkim z podstawowych zasad udzielania zamówień, o których mowa w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp, tj. z zasady przejrzystości, równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji, gdyż zasady te nie mogłyby być w praktyce przestrzegane, gdyby w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia zmieniane były „reguły gry”, tj. zmieniane byłyby jednoznaczne w swej treści postanowienia SWZ lub sposób ich rozumienia. Ale powyższe, czyli wiążąca treść dokumentów zamówienia po upływie terminu składania ofert, wynika także z konsekwentnego orzecznictwa Izby, np.: z wyroku KIO 5279/25 z 19.01.2026 r., w którym stwierdzono: „Wymaga również podkreślenia, że specyfikacja warunków zamówienia jest podstawowym dokumentem kształtującym reguły obowiązujące w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Jej

postanowienia są wiążące w równym stopniu, zarówno dla wykonawców biorących udział w postępowaniu, jak i dla zamawiającego, zarówno na etapie składania ofert, jak i na etapie ich oceny. (...) W konsekwencji, po upływie terminu składania ofert, nie jest dopuszczalna ani rozszerzająca, ani zawężająca interpretacja wymogów SWZ. Nieujawnione w dokumentacji postępowania intencje czy interpretacje zamawiającego nie mogą decydować o treści wymogu. Na etapie badania i oceny ofert zamawiający nie może interpretować wymagań specyfikacji w sposób bardziej rygorystyczny niż to wynika z literalnego brzmienia wymogu, albowiem prowadziłoby to do nieuprawnionej zmiany, albo co najmniej istotnej modyfikacji wymogu, co powodowałoby w konsekwencji naruszenie zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji, a w szczególności art. 16 ustawy Pzp

Skoro zatem w rozdziale VIII ust. 1 pkt 1 SWZ jednoznacznie wskazano, że przedmiotowe środki dowodowe mają być złożone na potwierdzenie spełniania wymagań opisanych w Formularzu cenowym, tj. w zał. nr 2 do SWZ, to nie można stawiać zarzutów dotyczących braku przedłożenia przez Przystępującego właściwego przedmiotowego środka dowodowego na potwierdzenie wymogu zawartego w Formularzu parametrów wymaganych, tj. w zał. nr 3 do SWZ. Bez względu bowiem na intencje Zamawiającego i jego wezwanie w trybie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp, w świetle treści SWZ Przystępujący w ogóle nie był zobowiązany do składania przedmiotowego środka dowodowego w celu potwierdzenia wymogów zawartych w Formularzu parametrów wymaganych (zał. nr 3 do SWZ), w tym także w celu potwierdzenia wymogu dotyczącego głębokości sortera. W konsekwencji, słuszna skądinąd argumentacja Odwołującego o tym, że nie jest dopuszczalne wzywanie wykonawcy do uzupełnienia przedmiotowego środka dowodowego w sytuacji, gdy jest on kompletny, ale potwierdza niespełnienie warunku zamówienia, pozostaje w niniejszej sprawie bez znaczenia, skoro Przystępujący dla potwierdzenia głębokości sortera nie musiał w ogóle składać przedmiotowego środka dowodowego. Dlatego zarzut zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp nie może być uznany za zasadny.

Odwołujący postawił także w odwołaniu zarzut zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp z powodu jej niezgodności z warunkami zamówienia w zakresie ww. głębokości sortera. Należy jednak zauważyć, że niezgodność z warunkami zamówienia zachodzi wówczas, gdy oferta wykonawcy jest niezgodna z jasno wyrażonym postanowieniem zawartym w dokumentach zamówienia i gdy niezgodność ta ma charakter niewątpliwy. Zamawiający nie może zatem odrzucić oferty w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, jeżeli nie można jednoznacznie stwierdzić, jaki wymóg wynika z warunków zamówienia lub czy oferta wykonawcy rzeczywiście jest niezgodna z warunkami zamówienia, gdyż stanowiłoby to naruszenie zasad udzielania zamówień, o których mowa w art. 16 ustawy Pzp.

W niniejszej sprawie wymóg zawarty w Formularzu parametrów wymaganych (zał. nr 3 do SWZ) był jasny: głębokość sortera nie mogła być większa niż 120 cm. Natomiast oferta Przystępującego w tym zakresie nie była jasna, gdyż z jednej strony Przystępujący wpisał w ww. Formularzu parametrów wymaganych „TAK”, co oznaczało, że potwierdza spełnienie wymogu głębokości 120 cm, a z drugiej strony w dołączonej do oferty karcie katalogowej wskazana była głębokość 125 cm. Nawet w sytuacji, gdy złożenie przedmiotowego środka dowodowego nie było wymagane na potwierdzenia ww. parametru, Zamawiający nie mógł zignorować informacji z niego wynikającej i przyjąć, że głębokość sortera na pewno wynosi 120 cm. Słusznie zatem Zamawiający zastosował art. 223 ust. 1 ustawy Pzp i wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących głębokości sortera.

W odpowiedzi na wezwanie Przystępujący wyjaśnił, że sorter jest urządzeniem modułowym, które może być użytkowane w różnych konfiguracjach i m.in. może zawierać moduł odkorkowywania probówek (Decapper/DC) oraz moduł ponownego zamykania probówek (Recapper/RC). Zamawiający wymagał sortera zawierającego moduł odkorkowywania probówek (Decapper/DC), natomiast nie wymagał modułu ponownego zamykania probówek (Recapper/RC). Przystępujący oferuje sorter zgodny z wymaganiami Zamawiającego, niemniej jednak załączona do oferty karta katalogowa wskazuje wymiary sortera obejmującego różne opcjonalne moduły, dlatego wymiary w niej wskazane nie mogą być utożsamiane z tą konkretną wersją urządzenia, jaka jest wymagana w tym postępowaniu. Do ww. wyjaśnień Przystępujący dołączył ulotkę wskazującą wymiary samego sortera bez modułów opcjonalnych, z której wynika, że głębokość wynosi 112 cm oraz oświadczenie producenta Sarstedt sp. z o.o., w którym wskazano, że „głębokość sortera DC 900 Flex ID [czyli z Decapperem – dop. KIO] to mniej niż 120 cm” i zamieszczono link do innej karty katalogowej, w której wpisano głębokość 120 cm. Z wyjaśnień Przystępującego i dołączonych do nich dowodów wynika zatem, że wskazana w pierwotnie złożonej karcie katalogowej głębokość 125 cm obejmowała sorter wraz z modułem niewymaganym w niniejszym postępowaniu, natomiast sorter wraz z Decapperem ma głębokość nie większą niż 120 cm, czyli głębokość zgodną z wymaganiami Zamawiającego. Izba dostrzega przy tym wskazaną przez Odwołującego niezgodność między oświadczeniem spółki Starstedt a kartą katalogową dostępną pod linkiem zamieszczonym w tym oświadczeniu (mniej niż 120 cm w oświadczeniu i 120 cm w karcie), ale w świetle wymogu Zamawiającego, aby głębokość wynosiła maksymalnie 120 cm, ww. niespójność nie ma znaczenia w sprawie.

Izba stwierdziła zatem, że biorąc pod uwagę sprzeczność między oświadczeniem Przystępującego zawartym w

Formularzu parametrów wymaganych (zał. nr 3 do SWZ) a kartą katalogową dołączoną do oferty Zamawiający zasadnie wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień w trybie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp. Udzielone przez Przystępującego wyjaśnienia wraz z dowodami potwierdziły natomiast, że sorter bez niewymaganego Recappera posiada głębokość do 120 cm, czyli zgodną z wymaganiami Zamawiającego. Taką właśnie, tj. nie większą niż 120 cm głębokość, potwierdzają także kolejne dowody złożone przez Przystępującego:

- w odpowiedzi na wezwanie w trybie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp (przy czym na marginesie należy wskazać, że zostało ono skierowane do Przystępującego bezpodstawnie biorąc pod uwagę treść SWZ, w myśl której przedmiotowe środki dowodowe były wymagane jedynie na potwierdzenie wymogów zawartych w Formularzu cenowym - zał. nr 2 do SWZ),
- w postępowaniu odwoławczym w trybie art. 535 ust. 1 ustawy Pzp, tj. przekazane w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy, w postaci zdjęć sortera z przyłożoną miarką pokazującą jego głębokość.

W związku z powyższym Izba uznała, że nie zachodzi niezgodność oferty Przystępującego z warunkami zamówienia w zakresie głębokości sortera i jego oferta nie podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Izba postanowiła zatem jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 i art. 554 ust. 1 ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o § 8 ust. 2 zdanie pierwsze w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca